

Dnes se tímto názvem označuje soutěž v tahu břemen na kolovém vozíku. Vozík se tahá buď po zpevněné ploše - většinou asfaltu - nebo po kolejnicích, které jsou zabudované v trávníku.

Podmínky a pravidla

Druhá varianta je šetrnější a pro psy rozhodně lepší, v současnosti se proto při závodech používá častěji. Na trávníku má pes větší možnost zabrat, aniž by si ničil tlapky a drápy.

Na vozík se nakládá zátěž (dlaždice) přibližně po 50 až

handler nebo pomocník lákat psa na jiného psa nebo hárovou fenu. Za to by mohl být diskvalifikován.

Pro jaké psy je vhodný?

Obecně lze říci, že weight pulling může provozovat každý pes středního nebo většího plemene. Vhodní jsou například bulteriéri, pitbulové, němečtí ovčáci, dogy a samozřejmě všechna severská plemena - aljašský malamut, sibiřský hasky, grónský pes a samojed. Nehodí se psi malých plemen a jedinci s málo osvalenou a jemnou kostrou.

Navykání na postroj

Samozejmě že žádný učený (ani pes) z nebe nespádl. Už od útlého mládí je potřeba, aby si štěně zvykalo na postroj, který mu koupíme, nebo sami ušijeme. Navlékneme mu ho a necháme ho v něm zpočátku jen tak běhat, aby si štěňátko na postroj zvyklo. To provádíme už od dvou měsíců věku. Později, asi tak ve 4 až 6 měsících, začneme psu postroj dávat častěji a také na procházky vyrážíme s vodítkem připnutým ne k obojku, ale za postroj. Štěně si tak postupně zvyká, že už musí zabrat a táhnout. Pokud je zdravé, temperamentní a dobře krmené, nedělá mu žádný problém táhnout vpřed. Nikdy nesmíme dovolit, aby štěně šlo za nás nebo ho dokonce smykovalo za sebou.

Trénink „nalehko“

V 6. až 8. měsíci stáří štěněte začínáme s takzvaným trénin-

Weight pulling

Weight pulling je odvětví saňového sportu psích spřežení. Pochází z doby zlaté horečky na Aljašce, kterou tak krásně popsal ve svých knihách Jack London.

kem nalehko. To znamená, že psovi zkusíme za postroj uvázat na kousek lana lehčí pneumatiku. Za neustálého pobízení vpřed ho nutíme, aby pneumatiku odtáhl. Tento úkon nikdy neprovádíme násilím, aby se pes nezalekl a aby ho tato činnost bavila. V opačném případě bychom mu to mohli znechutit a nikdy bychom z něj pak neměli dobrého tažného psa.

Další fází tréninku je jízda na horském kole taženém psem. To už se ale dostáváme k tréninku saňových psů pro jízdu na saních a na kárkách (tříkolky a čtyřkolky). Ne že bych se nechtěl podělit o své zkušenosti, ale mohlo by se to stát předmětem velké debaty. Každý totiž trénuje svým způsobem a má na to svůj vlastní názor. Pokud s pejskem zvládnete

základy, ještě to nic neznamená. Pes musí zesílit pravidelným tréninkem a kvalitní vyváženou stravou, nabrat svalovinu a dospět do věku 12 až 15 měsíců. Nesmíme opomenout pravidelné očkování psa a každého čtvrt roku řádné odčervení. Teprve potom můžeme se psem na závody.

Nejdůležitější nakonec

Můžete mít sebevětšího a sebesilnějšího psa, ale nebude vám to nic platné, pokud se s ním nesřijete a nebudete se mu dostatečně věnovat - asi dvě až tři hodiny denně. Každý pes potřebuje hodně lidské lásky, za kterou se vám odmění svou oddaností a v neposlední řadě pracovitostí a bojovným srdíčkem při závodech a soutěžích. *Za Pulling klub*

Miloš Čermák

Psi mají speciální postroj

60 kilogramech. Pes je zapřažen za postroj k tažnému lanu, které je uvázané k vozíku. Časový limit k utáhnutí zátěže je minuta a třicet sekund. Délka dráhy vozíku je 10 metrů. Handler (majitel) láká psa v cíli na svou osobu. Nesmí při tom překročit cílovou čáru směrem ke psu. Druhá možnost je, že handler stojí na úrovni přední strany vozíku a vysílá psa vpřed pomocí jemu známých hlasových povelů. Je zakázáno předbíhat vozík a přebíhat okolo psa k cíli. V cíli může stát pomocník a lákat psa na svou osobu. Nikdy nesmí

